

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 306.

Femte Session.

96de Møde.

Lørdagen den 25de Februar.

(Forts.)

Schovelin (fortsat): Loven siger nemlig, at enhver Etage indvendigt skal være i det Mindste 4 Alen høj, og Loven siger fremdeles, at i visse Gader maae Bygninger ikke opføres, som have en større Højde end 15 Alen. Naar man sætter disse to Bestemmelser i Forbindelse med hverandre, og man antager et Maal af $\frac{1}{2}$ Alen for at være nødvendigt for Bjælkelag, Gulv og Loft mellem Etagerne, saa vil det blive nødvendigt i en Gade, som er under 12 Alen bred, for at hver Etage indvendigt skal være 4 Alen høj, at lægge Kjelbergulvet 3 Alen under Gadens Overflade, det vil altsaa sige saa dybt, at de Folks Hoveder, som gaae i Kjelderens, ere under Gadens Overflade. Og det Samme er Tilfældet, naar man forbinder denne Bestemmelse om en Etages Højde af 4 Alen med den ældre Bestemmelse om Bygningernes Højde af 24 Alen i visse Gader, idet man ligeledes der, for at komme til 6 Etager i en saadan Bygning, vil blive nødt til at lægge Kjelbergulvet 3 Alen under Gadens Overflade. Med Hensyn til den Bestemmelse i Loven, at en Etage ikke maa være under 4 Alen høj, er der blevet gjort den Bemærkning, at det var tvivlsomt, om denne Bestemmelse tillige skulde gjælde om beboede Kjeldere; men det kan jeg rigtignok ikke ansee for tvivlsomt. Naar en Kjelder er indrettet til Beboelse, maa den betragtes som en Etage; man kalder den desuden en Kjelderetage, og derom maa altsaa den samme Bestemmelse gjælde, at Etagen ikke maa være under 4 Alen høj. En

anden Sag er det, hvorvidt en Kjelder, der er bestemt til et andet Brug, f. Ex. en Brænde-kjelder, kan kaldes en Etage; det kan være tvivlsomt, men en beboet Kjelder maa kaldes en Etage og være den omhandlede Bestemmelse om Etager i Almindelighed underkastet, hvilket jeg ogsaa anseer for hensigtsmæssigt.

Denne Lov indeholder en Bestemmelse om, at Bygninger ikke maa opføres til en større Højde end et vist Antal Alen, naar Gaden har en vis Brede; dette er i Overensstemmelse med de tidligere Bestemmelser om Bygningers Højde, men jeg vil tage mig den Frihed at henstille til den ærede Justitsminister, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at bestemme Forholdet mellem Bygningernes Højde og Gadernes Brede, ikke efter Antallet af Alen, men derimod efter Antallet af beboede Etager. Naar man bestemte, at ved Gader af en vis Brede maatte der kun være et vist Antal Etager, indrettede til Beboelse, saa vilde derved opnaaes, at, naar man bygger højere Etager end i Almindelighed, altsaa højere end 4 Alen, saa vil deraf følge Ret til at opføre Bygninger af en større Højde, og ligeledes, naar man ikke indretter beboede Kjeldere, saa vil ogsaa deraf følge Ret til at opføre Bygninger til en større Højde, og en saadan Bestemmelse vilde altsaa indeholde en Opfordring til at indrette mere sunde Bolliger, end i Almindelighed er Tilfældet.

Loven indeholder fremdeles den Bestemmelse; „Intet Tag eller nogen Deel af samme maa gives en højere Neisning end 45 Grader.“ Jeg vil tillade mig at spørge den ærede Justitsminister, hvad Hensigten er med den Bestemmelse, og jeg ønsker ligeledes at vide, om dette er at forstaae saaledes, at heller ikke